

та аксіосфери. Важливо, що інструментами досягнення професійного успіху для опитаних постають професійний розвиток і самореалізація. Водночас лакмусом суперечливих умов професіоналізації майбутніх фахівців на етапі їх фахового навчання є тенденція до послаблення соціально орієнтованих цінностей. Ці дані перегукуються з результатами інших досліджень. Зокрема, білоруська дослідниця А.В. Ражнова резюмує, що цінності, пов'язані з орієнтацією на інших людей – можливість зайняти високий статус, досягнути поваги та визнання, принести користь людям тощо – для більшості опитаних студентів не є важливими [2, 19].

Література:

1. Копилова О.М. Формування професійних цінностей студентів у процесі навчання педагогічних дисциплін у вищих навчальних закладах: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Копилова Оксана Миколаївна. – Кривий Ріг, 2011. – 229 с.
2. Ражнова А.В. Образовательные и профессиональные приоритеты будущих инженеров: результаты исследования / А.В. Ражнова //Веснік адукацыі. – 2012. – №9. – С. 14-19.

УДК 371.134:372.3

*Фенчак Любов Михайлівна,
Боршош Віра Василівна
Мукачівський державний університет
м. Мукачево, Україна*

ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК ВАЖЛИВОЇ СКЛАДОВОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВИХОВАТЕЛЯ ДНЗ

Задля подолання негативних тенденцій, що відмічаються в стані здоров'я дітей, виховання свідомого ставлення до власного здоров'я як найвищої соціальної цінності, формування гігієнічних навичок, основ здорового способу життя, зміцнення здоров'я дитини необхідно, щоб вирішення цих проблем стало пріоритетним напрямком в роботі вихователя дошкільного навчального закладу

Оптимально організований навчально-виховний процес у дошкільному навчальному закладі має забезпечувати повноцінний розвиток дітей лише за умови, що в його основі лежить турбота про збереження та зміцнення здоров'я дітей дошкільного віку через доцільно організовану оздоровчу роботу [3]. Від професійної компетентності вихователя у сфері здоров'язбереження залежить реалізація завдань фізичного виховання та оздоровлення дошкільників

Зважаючи на це, особливої актуальності набуває проблема формування готовності вихователя до забезпечення здоров'язбережувальної діяльності. На основі аналізу наукових досліджень з даної проблеми, спроектуємо зміст загально-професійних компетенцій у майбутніх фахівців за напрямом

«Дошкільна освіта», спрямованих на реалізацію професійних функцій у галузі збереження та зміцнення здоров'я вихованців:

- *здатність застосовувати знання та навички з медичних, педагогічних та психологічних методів впливу на педагогічний колектив та колектив вихованців* (вміти діагностувати темперамент дитини, створювати психолого-педагогічну характеристику разом із психологом; визначати рівень розвитку колективу; володіти технологіями корекції психоемоційного стану особистості залежно від віку, статі та соціокультурного розвитку; приймати професійні рішення в межах своїх повноважень з урахуванням соціальних наслідків, вимог етики та деонтології);

- *здатність створювати програми розвитку дітей, з урахуванням основних принципів здоров'язбережувальної діяльності* (усвідомлювати пріоритетні напрями розвитку дитячої особистості; розуміти унікальність та значущість дошкільного дитинства для подальшого становлення особистості; вміти використовувати передовий педагогічний досвід у сфері фізкультурно-оздоровчої та реабілітаційної діяльності; конкретизувати цілі та завдання виховання і розвитку дітей відповідно до їхніх потреб, інтересів та нахилів);

- *здатність навчати дітей оцінювати свій фізичний стан, виявляти шкідливі фактори впливу на стан здоров'я, використовувати доступні засоби для збереження та зміцнення здоров'я* (обирати оптимальні форми контролю ефективності фізкультурно-оздоровчої діяльності; вчити дітей основам контролю за власним самопочуттям та функціональним станом як під час організованого навчання, так і в повсякденній діяльності; ознайомлювати із особливостями впливу фізичних вправ, гігієнічних факторів, сил природи та інших доцільних засобів збереження та зміцнення здоров'я; вчити дітей використовувати доступні засоби корекції власного психоемоційного стану; ознайомлювати дітей із народними традиційними засобами збереження і зміцнення здоров'я; формувати основи культури здоров'я);

- *здатність налагоджувати змістовну співпрацю дошкільного навчального закладу із родинами* (володіти знаннями про норми законодавства щодо охорони дитинства; навичками неформального спілкування; вміти використовувати технології співпраці з дорослими, добирати їх у відповідності до ситуації; здійснювати просвітницьку діяльність щодо культури здоров'я та дотримання здорового способу життя з різними верствами населення; популяризувати ідеї здоров'язбережувальної поведінки, сприяти активізації життєвої позиції);

- *здатність формувати у дітей основи культури здоров'я та пропагувати здоровий спосіб життя серед різних груп населення* (вміти використовувати інноваційні технології формування у дітей основ культури здоров'я; стійку потребу до активної рухової діяльності та щоденних занять фізичними вправами; використовувати різні форми спільної фізкультурно-оздоровчої діяльності з батьками; знайомити з результатами оцінки стану фізичного розвитку дитини, пояснювати потребу у проведенні реабілітаційних заходів та очікувані результати)[1,2].

Реалізація означених напрямів може бути забезпечена впровадженням необхідних умов, зокрема: орієнтованість на цінності здоров'я і як наслідок визнання здоров'язбережувальної компетентності однією з важливих складових загальної; формування здоров'язбережувальної компетентності із застосуванням інноваційних освітніх технологій; використання міжпредметних зв'язків, впровадження навчальних предметів (спецкурсів, спецсеминарів тощо), орієнтованих на виховання культури здоров'я особистості; налагодження тісного зв'язку між теоретичною підготовкою та практичною реалізацією набутих професійних знань та умінь у сфері здоров'язбереження.

Література:

1. Воронін Д.Є. Здоров'язберігаюча компетентність студента в соціально-педагогічному аспекті / Д.Є. Воронін // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2006. – № 2. – С. 25-28.
2. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики / заг. ред. О.В. Овчарук. – К. : «К.І.С.», 2004. – 112 с.
3. Левінець Н. Впровадження здоров'язберігаючих технологій як актуальний напрям сучасної дошкільної освіти [Електронний ресурс] / Н. Левінець // Вісник інституту розвитку дитини. Зб. наук. праць. – Серія: Філософія. Педагогіка. Психологія. – Вип. 16. – К., 2011. – Режим доступу: http://archive.nbuiv.gov.ua/portal/soc_gum/VIrd/2011_16/Pdf/18.pdf

УДК: 372.881.111.12

*Хома Ольга Михайлівна,
Томей Руслана Іванівна
Мукачівський державний університет
м. Мукачево, Україна*

ФОРМУВАННЯ У ПЕРШОКЛАСНИКІВ ЗНАНЬ ПРО МОВУ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ГРАМОТИ

Одним із пріоритетних завдань, визначених Національною доктриною розвитку освіти в Україні, є створення передумов для виховання компетентної особистості, здатної творчо мислити, гнучко реагувати на зміни в умовах перебудови всіх сфер життєдіяльності суспільства. У зв'язку з цим нині відбувається модернізація початкової освіти та вироблення новітніх концепцій виховання і навчання. Відповідно до мети і завдань початкової освіти сучасний школяр повинен вільно і досконало володіти українською мовою як засобом спілкування, вираження власної думки, творчості. У Державному стандарті початкової загальної освіти галузі «Мови і літератури»[1] одним із основних завдань вивчення української мови передбачено вироблення в учнів мотивації навчання, що підпорядковується вихованню мовленнєвої особистості, яка свідомо володіє усною й писемною формами мовлення.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>